

POSVÁTNÉ BY SE NEMĚLO MĚNIT NA SVĚTSKÉ

„Silný srp měsíce nahnutý jak stříbrný pohár dotýká se obzoru. Hvězdičky, noční jeho sestry, třpytí se nad tichým, mrazivým ránem. Z věže zazněl zvon; probouzí dřímající osadu. V oknech problemskují světýlka a je vidět, jak jizbou klátí se rozdímané postavy, rychle berou na sebe teplý šat a oblečeny staví se k oknu, aby se pomodlily ranní své Zdrávas. Hned po klekání velký zvon znovu se rozburácel a za ním v pospěšném chvatu zajásal druhý i třetí a všechny zvony teď tvrdým akordem hlaholí do tichého rána, svolávajíce lid do chrámu Páně. Je advent a v nejasném hučení zvonu, zdá se, zaznívala už i píseň nebeských rořát.“

z knihy „Rok na vsi“ od Aloise a Viléma Mrštíků

V době adventu a Vánoc k nám přichází něco tajemného, blahodárného a zázračného, co nám může pomoci vymanit se ze zajetí stále běžícího času všedních dní. Jinak než obvykle vnímáme lidskou blízkost. Více než kdy jindy si uvědomujeme svoje tradice a kořeny. Advent nemusí pro nás znamenat jen období zimy, tmy, pochmurného počasí, předvánočního shonu spojeného s horečným generálním úklidem, pečením cukroví a sháněním dárků. Chceme-li prožít Vánoce v duchovní atmosféře, chceme-li prožívat skutečnou radost, nepromeškejme advent. Neprocházejme jen adventem, ale ať advent prochází námi.

Slovo advent znamená „příchod“, je to doba očekávání narození Krista – Božího syna. Počátky slavení adventu sahají až do 5. století do Francie (diecéze toursské). Odtud se šířilo dál, koncem VI. století zdomácnělo i v Římě. Trvání adventu nebylo všude stejné, pohybovalo se od čtyř do osmi týdnů. Postupně se ustálilo čtyřtýdenní období se čtyřmi adventními nedělami, s první začínal také nový církevní rok. Nejdříve měl především ráz kajicnosti s přísným půstem, ale postupně nabýval také významu radostné touhy po Kristu. Jako čas připravit svá srdce na příchod Ježíše, očistit je od nánosů zlého, od zbytečnosti, uvědomit si, co je v životě skutečně to nejdůležitější.

K adventu patří neodmyslitelně roráty s dojemnou hudební poezií. Odlišují se od křesťanských liturgií v ostatních ročních obdobích. Odrážejí tajemství očekávání příchodu Vykupitele. Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte Spravedlivého, Ejhle Hospodin přijde a všichni svatí jeho s ním. A bude v onen den světlo velké – ve zvláštní atmosféře zimního jitra tyto a jiné písně s prastarou tradicí pomáhají rozsvěcovat plamínky vánočního očekávání radosti. Spojují nás s vírou našich předků, byla to víra hluboká, nápěvy i slova překlenují celá staletí, celé generace.

Postní adventní zvyky se v dnešní době vlivem komercializace vánočních svátků částečně zvrhávají ve svůj opak. Věšíme si na dveře adventní věnce, rozsvěcujeme svíce na adventním věnci, ale jejich symbolika nám poněkud uniká.

Letošní advent začíná 1. prosince, první adventní nedělí. Nepromarněme ho, udělejme si čas na smíření, na Boha a na naše bližní. Na zamyšlení nad tím, odkud a kam jdeme a jak přivítáme našeho Pána.

B.H.

DOBA ADVENTNÍ – ČAS BETLÉMŮ

Na úplném počátku cesty betlémů do Čech stojí sv. František z Assisi, který chtěl o Vánocích r. 1223 přiblížit věřícím narození Ježíše. Proto postavil v jeskyni u vesnice Greccio v dnešní Itálii první jesličky.

Jeho nápad se ujal a díky františkánům, později jezuitům se brzy se rozšířil po celé Evropě. V Čechách byly první jesličky postaveny r. 1562 jezuiti v Týnském chrámu v Praze. Poté putovaly také do jiných chrámů, kostelů a kaplí po celých Čechách, Moravě i Slezsku. Do obydlí obyčejných lidí se betlémy dostaly na konci 18. století, díky reformátorovi Josefu II., který zvyk stavění betlémů v kostelích zakázal.

Netrvalo dlouho a betlemářství se zalíbilo mnoha lidovým umělcům. Stalo se obživou nejen pro ně, ale i pro velké množství dílen a řemeslníků. Dobou největšího rozkvětu výroby a také obliby betlémů u nás byla 2. polovina 19. století. Betlemářsky proslulými oblastmi se staly Krušné hory, Podkrkonoší, Příbramsko, Českomoravská vrchovina, Valašsko, Slezsko a naše východní Čechy.

Jezuité přišli do východních Čech na přelomu 16. a 17. stol., aby potlačili vliv různých náboženských skupin. Jedním z prostředků jejich misie bylo šíření jesliček. A tak už roku 1622 přinesli kněží z Kladska do Králík a dalších měst v této oblasti jesličky s několika málo postavami.

Na rozhraní 17. a 18. stol. se tradice stavění jesliček začala objevovat nejen ve městech, ale i v nejuvzdálenějších horských kostelíčkách. Ve východočeských chalupách a domech se betlémy začaly stavět někdy na počátku 19. století.

V dnešní době je nejznámějším betlemářským městem městečko Třebechovice pod Orebem, a to díky světoznámému Proboštovu betlému.

Mezi nejvýznamnější centra vyrábění papírových betlémů patřili a stále patří Ústí nad Orlicí a Česká Třebová. V Ústí nad Orlicí se začaly betlémy vyrábět a malovat již v 18. stol. a v České Třebové v století dvacátém. Postavičky byly z více vrstev slepeného papíru, tradičně malované křehkými barvami.

A jako poslední kterou zmíním, je oblast v minulosti proslulá dřevěnými vyřezávanými betlémy - Králícko.

Už v 18. stol. se začalo na Králícku slibně rozvíjet řezbářství, a to díky velkému množství vhodného dřeva z místních lesů. Lidé se tady jen horko-těžko užívali, a tak když bylo r.1700 založeno nové poutní místo, Mariánská hora u Králík, začalo mnoho z nich vyřezávat nebo jinak vyrábět nejrůznější upomínkové předměty pro poutníky.

Avšak toto období netrvalo dlouho. Po roce 1780 postihla všechny výrobce krize kvůli zákazu poutí, který byl vyhlášen v rámci josefínských reforem. Králíčtí řezbáři se z této změny vzpamatovali první. Jasným důkazem je fakt, že asi ve třiceti obcích mezi Králíkami, Červenou Vodou, Mladkovem až po Rokytnici v Orlických horách, se celé rodiny přeorientovaly na sériovou výrobu vyřezávaných betlémů a dřevěných hraček. Ale betlémy nebyly dobře placeným zbožím, a proto musela rodina pracovat dvanáct až třináct hodin denně, aby se vůbec užívala.

Postupem času se z králíckého betlemářství stal specifický druh domácího průmyslu. Mnozí z výrobců právě kvůli dost mizerné výkupní ceně betlémů od října do března vyřezávali doma, a na jaře odcházeli pracovat jako zedníci. Jmenovali se podle předmětů, které vyřezávali: řezbáři figurek se nazývali „Mannlaschnitzler“, výrobci náboženských sošek „Hergottschnitzler“, a výrobcům betlémů se říkalo „Geborthauslaschnitzler“. Králícko bylo součástí Sudet a řezbáři byli většinou německé národnosti, proto jsou názvy německé.

Na konci 19. století se změnil styl králíckých betlémů. Příčina byla nová módní vlna betlémů s orientálními figurkami, hrady a paláci.

Za nedlouhou potě došlo v Králíkách k otevření řezbářské školy s názvem „Fachschule für Kunsttischlerei“ (Odborná škola pro řezbářství a umělecké truhlářství). Škola měla oddělení pro truhláře, soustružníky dřeva a sochaře, každé se třemi ročníky a k jejich zakončení bylo třeba složit tovaryšskou zkoušku. Na mistra se vyučovalo na jednoleté mistrovské škole, na kterou se přijímali žáci po několika tovaryšských letech. Noví absolventi králícké školy působili jako konkurence pro ostatní betlemáře, díky čemuž se zvyšovala i úroveň domácí výroby betlémů.

Po I. světové válce se rozvinul na Králícku textilní a strojírenský průmysl. Hromadná výroba figurek se již nevyplácela, protože v průmyslu si lidé mohli vydělat více peněz. Také se začala ohlašovat hospodářská krize. Králíčtí řezbáři si chtěli pomoci otevřením prodejního a výrobního družstva. To také r. 1930 pod názvem VUPGEN založili. Ale ani toto družstvo nepřečkalo události II. světové války. Ve válečných letech zbylo pár míst, kde se tradice králíckých betlémů udržovala. Po válce v práci pokračoval už jenom jeden typicky králícký řezbář – Josef Schwarzer (1907 -1982), jeho smrtí skončilo období králíckého betlemářství.

A jak vlastně králícké betlémy vypadaly? Vyřezávaly se ze smrkového dřeva řezbářským šikmo broušeným nožem a půlkulatým dlátem. Figurkám se nejprve vyřezalo tělo s hlavou a nohama, teprve poté se přiklízily ruce. Potom se figurky polychromovaly křehkou, někdy i olejovou barvou. Typickými barvami byly: listová zeleň, světle růžová, modrá a okrová. Na oděvu se dal jasně rozpoznat německý vliv -oblečení postaviček nejvíce připomínalo tyrolský nebo bavorský lidový kroj. Velikost figurek se pohybovala mezi 7 a 8 centimetry.

Betlémy se sestavovaly takto: ve středu jesličky zobrazené jako součást stáje, vlevo město, vpravo ovčín a nepostradatelné ovečky s pastýří. V popředí jdou Tři králové a za nimi z obou stran daráči. Podle toho jak a do čeho byl betlém poskládán se dělily na: skříňkové betlémy, betlémy stupňovité a betlémy rohové.

Pokud byste chtěli nějaký králícký betlém vidět, můžete zajít třeba do nedalekého muzea v Žamberku, kde se nachází velký mechanický betlém od Ferdinanda Jedličky s asi 230 figurkami.

V dnešní době jsou betlémy často zastírány jinými vánočními pozlátky, a tak doufám, že i tento článek pomůže připomenout, čím pro lidi byly a co chtějí zvěstovat nám.

H.D

CÍRKEVNÍ RESTITUCE V ČERMENSKÉ FARNOSTI

Tímto článkem odpovídám na dotazy farníků ohledně církevních restitucí v naší farnosti. Správci farností podepsali plnou moc a pověřili diecézi o podání žádostí i vyřízení potřebné agendy. Na biskupství pracuje tým lidí, který se zabývá touto problematikou. Samo biskupství si zjistilo, co bylo zabaveno a vyhotovilo seznam lesů, polí, luk a jiných pozemků, o které se žádá. Případným zájemcům mohu seznam, týkající se naší farnosti, ukázat.

Postupovalo se tím způsobem, že se požádalo o všechno s tím, že ne všechno bude patrně navraceno.

Navracená pole a louky se pronajmou. Diecéze založila s. r. o., které bude spravovat lesy v celé diecézi. Farnosti je této společnosti pronajmou. Zisk bude putovat do společného fondu na biskupství. Tak bude existovat solidarita mezi farnostmi bohatšími a těmi, které nebudou mít nic. Z tohoto fondu se budou vyplácet mzdy duchovních, neboť po navrácení majetku církvi se stát nebude podílet, tak jako dosud, na financování kněží.

Takto ve zkratce nastiňuji budoucí výhled. Pokud budete mít další dotazy, můžete mě kontaktovat. Pokud budu vědět, rád Vám odpovím.

o. Josef Roušar

STÁŘÍ A UMÍRÁNÍ

Stáří a smrt patří nerozlučně k sobě. Vždyť smrt završuje lidský věk. Smrtí člověk přechází do Boží dimenze bytí. Hezky o umírání hovoří paní MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka našich hospiců. Ve své knize „Na minutu s Ladislavem Kubičkem“ (vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2008), kde uvádí:

js.

Zkušenosti s umírajícími jsou jedny z nejcennějších zážitků zdravotníků, jestliže pomohli nemocnému hezky umřít. Smrt není záležitost vteřiny, ale proces trvající několik minut. Moci asistovat při smrti člověka je výsadou s povinností pomáhat nejen tělu, ale i duši. Ve chvíli, kdy selhává resuscitace, a zdravotníci rezignují, boj o duši právě vrcholí. Jde o všechno. Denně umírají lidé na smrt nepřipraveni, například při autohaváriích. Účast křesťana a jeho modlitba je tím více důležitá, pomáhat bližnímu dobře umřít. Dobře zahrát vrcholný akord, je největší dobrý skutek, který lze udělat.

Umění stáří

1. Stárnout s radostným srdcem.
2. Odpočívat když bych chtěl/a pracovat.
3. Mlčet, když druzí nepotřebují mou radu.
4. Umět si odepřít, co dříve těšilo.
5. Odevzdaně přijímat slabosti, neduhy a nemoci.
6. Bez závisti se dívat na druhé.
7. Věrně a vytrvale kráčet cestou, kterou mě Bůh vede.
8. S pokorou přijímat pomoc druhých.
9. Poslušně a tiše nést své kříže.
10. Sepnout ruce, otevřít srdce, soustředit mysl a spojit se s Bohem.

Žalmista volá: „Byl jsi, Hospodine, radostí i nadějí mého mládí, buď mi oporou a ochranou, až mne síly opustí.“

Bylo by smutnou chybou měřit a posuzovat stáří výkonností a zapomenout, že velikost a hodnota života je v jeho plnosti.

Pro Pána Boha nejsi číslem. Bůh zná a volá každého člověka jménem, protože je naším Otcem.

P. Dominik Doubrava

MODLITBA PRO KAŽDÝ PRST RUKY

1. Palec je prst nejbližší. Začni se tedy modlit za ty, kteří jsou ti nejbližší. Jsou to lidé, na které si vzpomeneme nejsnadněji. Modlitba za naše drahé je „milá povinnost.“
2. Dalším prstem je ukazováček. Modli se za ty, kdo učí, vzdělávají a pečují o druhé. Sem patří učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby ostatním ukazovali správný směr. Vždy na ně pamatuj ve svých modlitbách.
3. Další prst je největší. Připomíná nám naše vůdce. Modli se za prezidenta, poslance, podnikatele a další zodpovědné. Jsou to lidé, kteří řídí osud naší vlasti a ovlivňují veřejné mínění. Oni potřebují Boží vedení.
4. Čtvrtým prstem je prsteníček. Mnozí se budou divit, ale je to náš nejslabší prst, což může potvrdit každý učitel hry na klavír. Tento prst nám má připomínat modlitbu za slabé, zkoušené a nemocné. Oni potřebují tvé modlitby ve dne i v noci. Modliteb za ně nebude nikdy dost. Prsteníček nás zve i k modlitbě za manželské páry.
5. Nakonec přichází malíček, nejmenší ze všech. Podobně malými se máme cítit před Bohem a před bližním. Bible říká, že „poslední budou první.“ Malíček ti připomíná, aby ses modlil za sebe. Poté, co se pomodlíš za všechny ostatní, lépe pochopíš, jaké jsou tvé potřeby, a uvidíš je správným úhlem pohledu.

Papež František

BYLY JSME V IZRAELI

Sestra Ludmila Kubicová a já. Ovšem s celou výpravou 50 lidí, z nich převor pražských benediktinů P. Siostrzonek (čti Šostřonek) a ještě jeden kněz. Poutní cesta s Cestovní kanceláří Křížek, podle Katolického týdeníku, začala v sobotu 3. 11. 2012 večer mší svatou v Praze Břevnově. V noci jsme letěli z Prahy do Tel Avivu.

Ráno v neděli jsme jeli autobusem dál. Cestou se k nám přidala česká průvodkyně, která v Izraeli studovala a všechno znala, a židovský průvodce, který umí česky.

První zastávka byla v Judské poušti, což jsou kopce, skály, kamení a jemný písek, vše světlé barvy. Tam byla mše svatá, místo oltáře balvan a my všichni kolem. Pak byla snídaně, ještě i s českými buchtami. Blízko postával muž s vystrojeným velbloudem, s ním jsme se nezdrželi.

Vrátili jsme se k autobusu a jeli ke klášteru a kostelu svatého Gerasima. Následovala procházka do pouště, kde kdysi žili poustevníci v jeskyních a příbytcích, každý sám. Stálo tam několik zaprášených palem a v okolí tu a tam nízké bledé odolné keříčky. Musí tam být spodní voda. V písku byly vidět i stopy kopýtek zvěře. Také se tam vyskytují šelmy.

Potom se jelo k Mrtvému moři do národního parku Ein Gedi. Rostou tam nevysoké stromy s drobným listím a keřky. Kdo chtěl, mohl jít podle potoka údolím nahoru k Davidovu vodopádu. Ti, kteří nešli, viděli damana, příbuzného slonů (ale bez chobotu), velikosti králíka. Já jsem viděla kozorožce. Pak jsme jeli až k Mrtvému moři, kde jsme se mohli koupat. Člověk se tam nepotopí, jakou má hustotu voda se solí. Ještě z pouště jsme viděli v dálce hory svažující se do pustého údolí, kudy vede cesta z Jericha nahoru do Jeruzaléma.

Večeři jsme měli v kibucu Almog, takové vesničky s ubytováním a noclehem. Mezi domy je všude park, který vyrostl během třiceti let.

V pondělí ráno jsme jeli do Kumránu. Tam se v minulém 20. století, jak je známo, našly staré svitky od Mrtvého moře s texty Starého Zákona židovské Bible. Texty jsou stejné se Starým Zákonem, který čtou Židé v současnosti. Možnost oběda v Almogu. Odjezd k Herodionu, uměle zvýšenému kopci v době Herodově, na něm prohlídka zbytků pevnosti. V okolí jsme viděli vesnice nebo stany Beduinů, kde tradičně žijí u svých stád, i když mají i domy ve městech, hlavně mladí. Je to na území Palestinců.

Odjeli jsme k Jordánu, k místu, kde Jan Předchůdce Páně křtil. Tam jsme obnovovali jednotlivě křestní sliby, každý si stoupl do vody a kněz mu lil vodu na hlavu.

Jelo se do Betléma. Nejdřív k Poli pastýřů, kde je kaple Andělů. Ve františkánské zahradě pod přístřeškem je oltář, kde jsme měli mši sv. Nocleh v hotelu. Dali nám tam i čerstvé datle, výborné. V úterý ráno mše sv. v jeskyni Narození. Prohlídka chrámu Narození Páně a kostel sv. Kateřiny. Nákup předmětů z olivového dřeva.

Odjezd do Nazareta v Galilei. Možnost oběda, prohlídka Nazareta: bývalá synagoga s původní dlažbou z doby Ježíšova života, bazilika Zvěstování, kostel sv. Josefa a sv. Rodiny. Kolem baziliky v podloubí jsou vyobrazení P. Marie různých národů, také našeho.

Nazaret je arabské město. Brzo ráno ještě za tmy jsme slyšeli z minaretu mešity, jak muezzin svolává muslimy k modlitbě.

Středa: Archeologické vykopávky v Cipori, hlavním městě Galileje za nadvlády Římanů. Mozaikové podlahy, cisterny. Kána Galilejská – v kostele Zázraku (proměnění vody ve víno) obnova manželských slibů. Pěšky nebo taxíky na horu Tábor, pod stromy na stole jidlo. Bazilika Proměnění Páně se mší svatou.

Čtvrtek: Hora Blahoslavenství – kostel, bohoslužba slova. Pěšky ke Galilejskému jezeru. Kafarnaum: pozůstatky synagogy zničené kdysi zemětřesením, vykopávky domu Petrovy tchyně. K obědu ryby svatého Petra. Jezero – Galilejské moře, koupání. Na břehu tamaryškové houští, rákosí, sítina. Tabgha – místo rozmnožení chlebě a ryb, návštěva baziliky, Kostel Primátu sv. Petra, mše sv. pod stromem, my na půlkruhových kamenných lavicích.

Pátek – odjezd z Nazareta do Jeruzaléma (Judsko). Pěšky nad údolím potoka Cedron dolů cestou mezi mladými olivovníky do Getsemanské zahrady, bazilika Všech národů pod Olivovou horou. Navečer návštěva židovské bohoslužby ve Velké synagoze na zahájení šabaty- soboty. Bylo to jako koncert mužského sboru s hlavním zpěvákem, nádhera! Muži sedí v přízemí, my ženy jsme šly nahoru na galerii. Měli jsme tištěný program včetně žalmů.

Sobota – celodenní prohlídka Starého města s branami a zdmi, za zdí, také arabský hřbitov u zazděné brány. Na protějším kopci židovský hřbitov. Na hoře Sion bazilika Zesnutí P. Marie, Večeřadlo a Davidova hrobka. Zeď nářků – Židé říkají Západní zeď – bývalého Chrámu jeruzalémského. Ulice křížové cesty plná lidí, s kaplemi zastavení a chrám Božího hrobu.

Neděle: Po páté hodině ráno mše sv. v chrámu Božího hrobu, sloužil františkán latinsky. Pak snídaně na střeše vedle. Návštěva Chrámového pahorku, to je velká plošina, uprostřed stojí velká Modrá mešita – Skalní dóm. Zvenku je zdobena modrými mozaikami a má pozlacenou kopuli. A už se horšilo počasí. Zakončení duchovního programu u kaple Nanebevstoupení. Odpoledne možnost pobožnosti křížové cesty a vycházky do města. Večeře v hotelu. V noci ve 2 hodiny odjezd na letiště v Tel Avivu. Odlet v 5 h., přílet do Prahy v 9,15 našeho času.

Mám nezapomenutelné dojmy z celé cesty, vzpomínám často. Jistě všichni děkujeme Pánu Bohu za cestu do země, kde žila svatá Rodina, kázal Ježíš Kristus a apoštolové.

Izrael je úplně jiná země než naše. Poušť, palmy, tamaryšky, cypřiše. Borovice jsou cizí, sázeli je Turci. Izrael má rozlohu asi jako Morava. V roce 2012 navštívilo Izrael 3,5 mil. turistů a poutníků. Viděli jsme tam i černošské poutníky a bylo slyšet také ruštinu.

Slyšela jsem, že v Černém bylo promítání o Izraeli pro důchodce.

M. Vacková

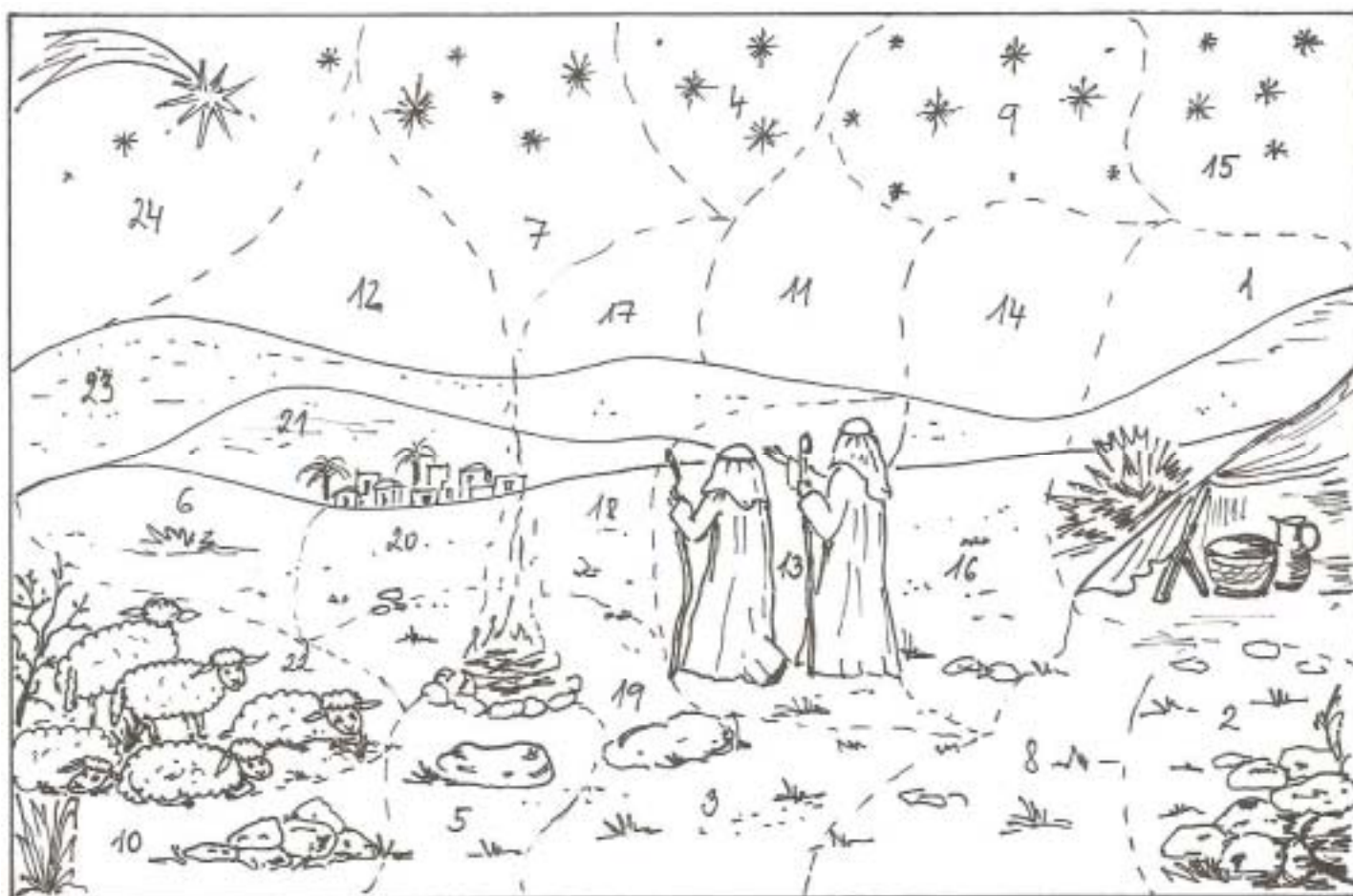
AHOJ DĚTI!

Den po dni plynou za sebou, noc střídá den a den zase noc, podobají se jeden druhému. Občas je ale některý radostnější – to když se stádo rozroste o malé jehňátko. Všichni pastýři se z něho radují. Sledují své ovečky pečlivě a hlídají je ve dne v noci. Není divu, že celou pastvinu i její okolí znají dokonale a dokonce i noční oblohu dovedou velmi moudře „přečíst“. Pak zaznamenají okamžitě jakoukoli změnu.

A to se stalo právě před pár dny. Na nočním nebi pastýři zpozorovali v dáli velmi zvláštní hvězdu. Ještě nikdy takovou neviděli. A co víc! Každým dnem se zdálo, že je hvězda blíží a blíží. Tomu pastýři nerozuměli... Jejich údiv však vzrostl ještě mnohem více, když jedné noci před nimi stanul anděl...

Pastýři sledovali každý den hvězdu, my budeme sledovat jednotlivé adventní dny. Právě dnes začínáme první adventní neděli. Obrázek, který zachycuje naše povídání, je rozdělen na 24 kousků (podle počtu adventních dnů v letošním roce). Vaším úkolem bude každý den vybarvit 1 kousek s odpovídajícím číslem, tedy dnes začnete jedničkou.

A bylo by moc dobře, kdyby se vám podařilo každý vybarvený kousek spojit s krátkou prosbou za všechny trpící děti ve světě. Věnovat jim alespoň malou modlitbu. Je jich mnoho, které umírají hladu, jsou nemocné, bez rodičů, bez domova... Zkuste na ně myslet. Na konci adventu tak vznikne určitě pěkně vybarvený obrázek, ale hlavně doslova „poklad“ z vašich prosb a modliteb.

(Otzávníček)

PRO STARŠÍ:

V právě začínajícím adventu si připomínáme také některé svěťce. Určitě nelze přehlédnout sv. Mikuláše, ale ani sv. Barboru. A právě u ní se dnes trochu zastavíme.

Tato panna a mučednice, Barbora z Nikomédie (svatá Barbora) je zařazována mezi 14 svatých pomocníků, kteří jsou vyzýváni ve zvlášť těžkých chvílích. Jejich společná památka se slaví 4. prosince. Nejznámější z kostelů, které jsou této svěťci zasvěceny, je jistě chrám sv. Barbory v Kutné Hoře. Přesto, že se o sv. Barboře zachovaly pouze kusé zprávy, řadí ji katolická církev mezi svěťce a mučedníky.

Pravděpodobně byla sřata mečem během pronásledování křesťanů kolem roku 305. Podle legendy byla Barbora krásná dívka, která se narodila v Nikomédii v Malé Asii jako jediná dcera v rodině bohatého kupce Dioskura. Její matka brzy zemřela. Otec vedl výchovu velmi krutě, ryze v pohanském duchu. Aby dceru ochránil před tehdy zakázaným křesťanským učením, uvěznil ji v kamenné věži. Jeden ze sloužících byl však tajným křesťanem a přivedl Barboru k víře. K úctě Svaté Trojice pak Barbora nechala ve věži prolomit třetí okno. Jakmile se to

otec dověděl, nutil ji zřít se křesťanství. Barboře se podařil útěk, ale její skrýš byla vyzrazena. Po marné snaze dcery bránit se, po mučení – ji nakonec otec vlastnoručně sřal. V tom okamžiku vyšlehl z jasného nebe blesk a na místě krutého otce zabil.

Svatá Barbora je uctívána jako ochránkyně proti smrti následkem blesku, požáru a vůbec před rizikem náhlé či násilné smrti. Je proto patronka havířů, dělostřelců, architektů, matematiků a dalších povolání, u nichž hrozí riziko, a rovněž dětí.

V ikonografii je vyobrazována s atributy, které najdete v osmisměrce po jejím vyluštění (39 písmen). Slova, která v ní budete hledat, jsou v textu podtržena a v osmisměrce se mohou překrývat.

Pro adventní dny nám může být sv. Barbora příkladem statečnosti ve víře a třeba i vést k zamyšlení, jak o svou víru bojujeme my...?

(podle internetu)

(EJ)

Řešení z minulého poutníka:

Obrázek skrýval svíčku – symbol věčného světla, věčného života. Tajenka: Pane, dej prosím, ať si ten „deštník“ tak často NEZAPOMÍNÁM DOMA. Omluva: V křížovce ve 13. sloupci chyběla tučná čára mezi 4. a 5. poličkem.

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Prosinec 2013			
Ne 1. 12.	1. neděle adventní	7.30	Pecháčkovi 330
		10.30	Formánkovi 83
Ne 8. 12.	2. neděle adventní	7.30	Menclovi 193
		10.30	Kunertovi 458
Ne 15. 12.	3. neděle adventní	7.30	Faltusovi 128
		10.30	Kužilkovi 202 HČ
Ne 22. 12.	4. neděle adventní	7.30	Langrovi 173
		10.30	Macháčkovi st. 180 HČ
St 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10.30	Pecháčkovi MH
Čt 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7.30	Kunertovi 125
		10.30	Vávrovi 264
Ne 29. 12.	Svátek sv. Rodiny	7.30	Marešovi 264 HČ
		10.30	Moravcovi 267

Leden 2014			
St 1. 1.	Nový rok, Slavnost Matky Boží Panny Marie	7.30	Marešovi 172
		10.30	Kunertovi 300
Ne 5. 1.	Neděle po Narození Páně	7.30	Málkovi 77 HČ
		10.30	Marešovi 410
Ne 12. 1.	Svátek křtu Páně	7.30	Moravcovi 267
		10.30	Marešovi 271
Ne 19. 1.	2. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 55
		10.30	Pecháčkovi 53
Ne 26. 1.	3. neděle v mezidobí	7.30	Řehákovi 283

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Po 16.12. – 17.00	Vánoční koncert – ZUŠ Lanškroun Orlovna v Dolní Čermné

Orel Mikulášský turnaj
ve stolním tenisu

v Orlovně v Dolní Čermné **7.12. 2013**

Prezentace - 8³⁰ - 9⁰⁰ hod
Zahájení turnaje - 9⁰⁰ hod

Kategorie:

- muži do 50 let
- muži nad 50 let
- ženy

startovné 50 Kč

Během turnaje je možné si zakoupit občerstvení.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA:

Byla pokřtěna a stala se členkou Kristovy církve:

v Dolní Čermné 3. 11. 2013 Amálie Adamcová z Verměřovic
Rodičům malé Amálie blahopřeji a vyprošují všechny potřebné dary od Pána pro křesťanskou výchovu všech jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	26. 10. 2013	s panem Vladimírem Pecháčkem	z Horní Čermné
v Dolní Čermné	14. 11. 2013	s panem Josefem Uhrem	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	20. 11. 2013	s panem Josefem Trejtnarem	z Dolní Čermné
ve Verměřovicích	21. 11. 2013	s paní Boženou Moravcovou	z Verměřovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

Děkujeme všem, kdo jste se přišli v sobotu 26. 10. 2013 rozloučit s panem Vladimírem Pecháčkem.
Naše poděkování patří také chrámovému sboru v Dolní Čermné.

zarmoucená rodina

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

1. neděle adventní
1. prosince 2013
49. týden / 2013

BOHOSLUŽBY VE 49. TÝDNU:

Pondělí – 2. prosince	po 1. neděli adventní		
Úterý – 3. prosince	Sv. Františka Xaverského, kněze	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Jindřišku Bednářovou, manžela, rodiče a sourozence, živé a zemřelé z rodiny Bednářovy a Marešovy
Středa - 4. prosince	po 1. neděli adventní	17:00 18:00	zkouška zpěvu dětské scholy mše sv. v Dolní Čermné - za Jarmilu Podležlovou, manžela a celý rod
Čtvrtek - 5. prosince	po 1. neděli adventní	7:30 18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. ve Verměřovicích - za Karla Moravce, manželku, dceru a rodiče z obojí strany
Pátek – 6. prosince	Sv. Mikuláše, biskupa; První pátek v měsíci	17:00 19:00	výstav <i>Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Milušku Náglovou a Marii Mikulovou, jejich manžely, rodiče... <i>po mši svatě společná adorace</i>
Sobota - 7. prosince	Sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	6:45 7:30 17:00	rorátní mše sv. v Dolní Čermné - zaměřená pro děti za Ludmilu Kunertovou, manžela, rodiče, sourozence... <i>společná snídaneň na faře a tvořivé dopoledne pro děti</i> mše sv. ve Verměřovicích - na poděkování za 50 let života, s prosbou o další pomoc a ochranu
NEDELE 8. prosince	2. NEDELE ADVENTNÍ	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Jaroslava Bednáře, rodiče z obojí strany a živé a zemřelé z rodiny Bednářovy, Lenochovy a Dohnalovy mše sv. v Petrovicích - za Václava Formánka mše sv. v Dolní Čermné - za Marii Hrdinovou, manžela Josefa, vnučku Marušku a rodiče Zouharovy

Příležitost ke svátosti smíření:

Dolní Čermná	středa 4. 12.	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 17:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče
Verměřovice	čtvrtek 5. 12.	16:30 – 18:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 6. 12.	17:00 – 18:50 h.	

Návštěva starších a nemocných farníků:

Ve středu 4. 12. ve Verměřovicích, ve čtvrtek 5. 12. a v pátek 6. 12. v Dolní a Horní Čermné.

Úkol pro děti:

Úkol na mši svatou v sobotu 7. 12. 2013 v 6:45 hodin v kostele v Dolní Čermné.

☼ Jak se stal Jeremiáš prorokem? (Jr 1,4-9) Co mu Hospodin slíbil? (Jr 15,19-21)

Rorátní mše svatá a snídaneň na faře

Milé děti, rodiče, sestry a bratři, přijměte všichni moje pozvání na rorátní mši svatou v kostele v Dolní Čermné v **sobotu 7. prosince 2013, ráno v 6:45 hodin**. Tato mše svatá ze slavnosti Panny Marie, Počaté bez poskvrny prvotního hříchu bude zaměřená pro děti a doprovázená zpěvem a hudbou naší dětské scholy. Kostel bude osvětlen pouze světlem svící, proto si vezměte malí i velcí svoji lampičku nebo svíci. Po mši svatě se všichni setkáme u společné snídaneň na faře. Pro děti bude připraven adventní program. Těším se na vás!

otec Josef

POUTNÍK, PROSINEC 2013

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **5. prosince 2013**, Poutník vyjde **22. prosince 2013**

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová
Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.